

Naše hřiště

Děti si hrají na chodníku u autobusové zastávky. Křičí, kopou a hází míčem. Oknem je pozoruje maminka, která chce uspat své miminko. Miminko hluk ruší a je stále vzhůru. Maminka jde za dětmi ven a volá na ně.

„Bud'te trochu v klidu. Děláte moc velký hluk!“

Děti si hrají dál, chvíli se jim daří být potichu, ale pak se hra rozběhne a děti křičí zas. Utíká jim míč na silnici. Starý pán, který jde okolo, na ně křičí:

„Dávejte pozor! Na silnici jezdí auta! Co tu zlobíte?“

Matěj, nejstarší z dětí si přestane hrát.

„Už mě to tu nebaví. Pořád nás tu někdo napomíná, co můžeme a co nesmíme..., ach jo.“

Vašek s Táňou se přidávají.

„ Jo, máš pravdu, chtělo by to nějaké místo na hraní, kde by nás dospělí nechali dělat, co chceme my.“

Matěj se usmívá.

„No jo, máte dobrý nápad, jdeme něco najít.“

Děti se potulují po vesnici a hledají nějaké místo. Zastaví se na travnatém plácku za obchodem nedaleko domů. A zas si začínají hrát. Po chvíli ale z jednoho domu vybíhá rozezlený pán.

„Co mi tu dupete po trávníku? Víte, kolik práce mi dalo ho zasít a jak dlouho trvalo než se zazelenal?“

Vašek se mračí a protestuje.

„Nemáme si kde hrát, pořád se někomu něco nelíbí.“

„Tak si stěžujte u starosty, ať se vám postará o hřiště, je to jeho práce ... ale už běžte odsud.“

Děti zklamaně odchází. Dohadují se mezi sebou. Táňa přemýšlí:

„Kde toho starostu najdeme?“

Matěj si ví rady.

„Přece na obecním úřadě! Tam pracuje máma na poště a hned vedle má kancelář pan starosta.“

Děti jdou za starostou. Klepou na kancelář a starosta jim otvírá. Vašek sebere odvalu a chrlí ze sebe.

„Nemáme si kde hrát. Pořád nám někdo nadává a vyhání nás. Nenašli jsme žádné místo. I pan Zapletal nás vyhnal z trávníku. Přitom je až za plotem jeho domu, až vzadu u obchodu.“

Starosta chvíli přemýšlí a přehrabuje papíry, čte si v nich. Pak odpovídá:

„Hm, hm. Ten trávník opravdu patří panu Zapletalovi, i když je až za plotem. Ale opravdu mne

nenapadá žádné lepší místo. Zkusíme se s panem Zapletalem domluvit.“

Starosta zamyká svou kancelář a vydává se s dětmi za panem Zapletalem. Zvoní a čekají na něj před domem.

„Dobrý den, tady děti mi vysvětlily, že hledají místo ke hraní. Nenapadá mne lepší místo než je travnatý plácek kousek od vašeho domu. Je dost daleko od silnice a i od vašeho domu. Snad by vás děti nerušily. Ale vím, že patří vám. Chtěl jsem vám navrhnout, zda bychom ten plácek mohli vyměnit za pruh země za vaším domem.“

Pan Zapletal se netváří moc nadšeně. Všechny si zkoumavě prohlíží.

Táňa se usmívá, už se těší na nové hřiště. Přidává se k panu starostovi.

„Pane Zapletale, prosím ...“

„Tak dobře. Co mám s vámi dělat.“

„Hurá.“

„Děti, běžte se domluvit s panem místostarostou, panem Teličkou, co všechno je ještě potřeba zařídit, aby tu vzniklo hřiště.“

„Uf, to je práce s jedním hřištěm.“

„Nedá se nic dělat, pojďme se domluvit s místostarostou. Vždyť pak budeme mít hřiště, tak se nám námaha vyplatí.“

Děti se opět vydávají na obecní úřad, tentokrát klepou na místostarostovu kancelář. Jeden přes druhého vysvětlují, co všechno už se dnes odpoledne odehrálo. Po chvíli naslouchání je pan Telička přeruší.

„Dobrá, už se mi z toho brebentění motá hlava. Ted' už jsem pochopil, o co jde. Pojďme tedy promyslet, co je třeba udělat. Aby se dalo na hřišti dobře běhat, bude lepší, když bude pevné s pískovým povrchem. Na začátek budeme muset sundat vrstvu trávníku, to by mohl udělat pan Drda z družstva. Potom poprosíme pana Hroudu, ať celý plácek uválcuje, aby byl pěkně rovný a pevný. Na takovou plochu už pak můžeme dovézt písek, ten zase uválcujeme. A kdo by mohl dovézt ten písek? Hasiči mají velký náklad'ák. Poprosíme pana Mrkvičku. To bude práce a běhání. Já mám ale spoustu jiné, budete to děti muset domluvit samy. Všem vysvětlíte, že jsem vás o to poprosil.“

Pan Telička vystrkuje děti ze dveří. Táňa, Matěj a Vašek jsou z toho všeho paf.

„No, to budeme běhat celé odpoledne tam a zpět, od jednoho ke druhému a stejně to do večera nestihneme. Do tmy musím být doma“

Děti se chvíli dohadují, jak to udělat, aby všechno stačily ještě dnes.

„Tak se rozdělíme. Já půjdu za panem Drdou do družstva, Matěj půjde do stavební firmy za panem Hroudou a Vašek za panem Mrkvičkou k hasičům.“

„To je dobrý nápad. A stihneme to domluvit všechno ještě dnes,“

„Já jsem z toho už popletený, úplně jsem zapomněl, kdo má co udělat.“